
Nacrt

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I CRNE GORE O MEĐUSOBNOM
IZVRŠAVANJU SUDSKIH ODLUKA U KAZNENIM STVARIMA,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, kolovoz 2012.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE HRVATSKE I CRNE GORE O MEĐUSOBNOM IZVRŠAVANJU SUDSKIH ODLUKA U KAZNENIM STVARIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima, sadržana je u odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, 85/2010 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Suradnja u području pravosuđa u odnosima Republike Hrvatske i Crne Gore uređena je Ugovorom između Republike Hrvatske i Savezne Republike Jugoslavije o pravnoj pomoći u građanskim i kaznenim stvarima (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 6/98) koji se u odnosima Republike Hrvatske i Crne Gore primjenjuje na temelju sukcesije, i Ugovorom između Republike Hrvatske i Crne Gore o izručenju (Narodne novine - Međunarodni ugovori, broj 6/2011).

Ujedno, Republika Hrvatska i Crna Gora stranke su Konvencije o transferu osuđenih osoba Vijeća Europe iz 1983. (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 14/94, 5/2001 i 2/2002) i Dodatnog protokola uz tu Konvenciju iz 1997 (Narodne novine – Međunarodni ugovori, broj 5/2008 i 7/2008). Međutim, ovi mnogostrani međunarodni ugovori nisu dostatni temelj za ostvarenje pravosudne suradnje, budući da ne obuhvaćaju preuzimanje nadzora nad osobama kojima je izrečena uvjetna osuda, kao i preuzimanje izvršenja kazni zatvora ili mjera lišenja slobode izrečene osobama koje su državljani druge države ugovornice ili na njezinom državnom području imaju prebivalište ili boravište.

U okviru nastojanja za unaprjeđenjem međusobne suradnje u odnosima dviju država u području pravosuđa i borbe protiv organiziranog kriminala i korupcije te njihovog transnacionalnog širenja, uzimajući pri tomu posebice u obzir važnost i potrebu uske međusobne suradnje država u toj borbi, zaključeno je da postoji potreba za daljnjim unaprjeđenjem pravnog okvira za ostvarivanje suradnje u ovom području u odnosima Republike Hrvatske i Crne Gore.

Ugovor između Republike Hrvatske i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima, sklopljen je, 9. rujna 2011. godine u Zagrebu. Uređenje ovog područja dvostranim međunarodnim ugovorom omogućuje ostvarivanje načela pravičnosti i socijalne rehabilitacije osuđenih osoba što se u najvećoj mjeri može postići izvršenjem kaznenih sankcija u domicilnoj državi osuđene osobe.

Sklapanjem ovog Ugovora stvorena je pravna osnova za preuzimanje nadzora nad osobama kojima je izrečena uvjetna osuda, kao i preuzimanje izvršenja kazni zatvora ili mjera lišenja slobode izrečene osobama koje su državljani druge države ugovornice ili na njezinom državnom području imaju prebivalište ili boravište, a za što trenutno ne postoji pravna osnova prema mnogostranim međunarodnim ugovorima kojih su dvije države stranke.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima, kako bi njegove odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, 85/2010 - pročišćeni tekst), postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Sklapanjem Ugovora između Republike Hrvatske i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima, stvoren je, u odnosima Republike Hrvatske i Crne Gore, međunarodnopravni okvir potreban za unaprjeđenje odnosa međusobnog povjerenja i suradnje u području pravosuđa.

Ovim se Ugovorom države ugovornice obvezuju na međusobno izvršavanje pravomoćnih

sudskih odluka u kaznenim stvarima koje je donio sud jedne države ugovornice protiv državljanina druge države ugovornice ili protiv osobe koja na njezinom državnom području ima prebivalište ili boravište. Njime je uređeno preuzimanje izvršenja kazne zatvora i drugih mjera koje uključuju lišenje slobode izrečene osobama koji su državljani druge države ugovornice ili protiv osobe koja na njezinom državnom području ima prebivalište ili boravište kao i izvršavanje nadzora nad osobom kojoj je izrečena uvjetna osuda te postupanje nadležnih državnih tijela u provedbi ovog Ugovora.

IV. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, s obzirom da je Crna Gora već okončala svoj unutarnji postupak i o tome obavijestila Republiku Hrvatsku diplomatskim putem, ocjenjuje se da postoji interes da i Republika Hrvatska što skorije okonča svoj unutarnji postupak i o tome obavijesti Crnu Goru, kako bi Ugovor, u skladu sa svojim odredbama, u najskorije vrijeme stupio na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu, ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se da se ovaj prijedlog Zakona raspravi i prihvati po hitnom postupku, objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE
HRVATSKE I CRNE GORE O MEĐUSOBNOM IZVRŠAVANJU SUDSKIH ODLUKA U
KAZNENIM STVARIMA**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima, potpisan u Zagrebu, dana 9. rujna 2011. godine, u izvorniku na hrvatskom i crnogorskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

**UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
CRNE GORE
O MEĐUSOBNOM IZVRŠAVANJU SUDSKIH ODLUKA U KAZNENIM STVARIMA**

Republika Hrvatska i Crna Gora (u daljnjem tekstu: države ugovornice),

svjesne potrebe daljnjeg unaprjeđenja odnosa međusobnog povjerenja i suradnje u području pravosuđa,

polazeći od načela pravičnosti i socijalne rehabilitacije osuđenih osoba te smatrajući da se ova svrha u najvećoj mjeri može postići izvršenjem kaznenih sankcija u domicilnoj državi osuđene osobe,

sporazumjele su se kako slijedi:

**PRVO POGLAVLJE
Opće odredbe**

Članak 1.

- (1) Države ugovornice obvezuju se da će, u skladu s uvjetima propisanim ovim Ugovorom, međusobno izvršavati pravomoćne sudske odluke u kaznenim stvarima koje je donio sud jedne države ugovornice protiv državljanina druge države ugovornice ili protiv osobe koja na njezinom državnom području ima prebivalište, tako što će:
- 1) izvršavati nadzor nad osobom prema kojoj je uvjetno izrečena kaznena sankcija za vrijeme provjeravanja;

- 2) izvršavati kazne zatvora i druge mjere koje uključuju oduzimanje slobode.
- (2) Državljaninom države ugovornice smatra se osoba koja prema pravu te države ima njezino državljanstvo.
- (3) Ukoliko je osoba državljanin obiju država ugovornica, to nije zapreka za preuzimanje nadzora i izvršenja ako su ispunjeni uvjeti propisani ovim Ugovorom, i ukoliko bi se time ostvarila svrha ovoga Ugovora.

Članak 2.

U smislu ovoga Ugovora:

- 1) „država presuđenja“ podrazumijeva državu ugovornicu u kojoj je donesena sudska odluka čije se izvršenje traži;
- 2) „država izvršenja“ podrazumijeva državu ugovornicu u kojoj se izvršava sudska odluka donesena u drugoj državi ugovornici;
- 3) „kaznena sankcija“ podrazumijeva kaznu zatvora i druge mjere koje uključuju oduzimanje slobode, te uvjetno izrečenu kaznenu sankciju;
- 4) „druge mjere koje uključuju oduzimanje slobode“ podrazumijevaju:
 - 1) za Republiku Hrvatsku – prisilni smještaj neubrojive osobe i odgojne mjere propisane kaznenim zakonodavstvom Republike Hrvatske, koje izriče sud i koje imaju za posljedicu oduzimanje slobode;
 - 2) za Crnu Goru – sigurnosne mjere i odgojne mjere propisane kaznenim zakonodavstvom Crne Gore koje izriče sud i koje imaju za posljedicu oduzimanje slobode;
- 5) „uvjetno izrečena kaznena sankcija“ podrazumijeva:
 - 1) za Republiku Hrvatsku – uvjetnu osudu i uvjetnu osudu sa zaštitnim nadzorom propisane kaznenim zakonodavstvom Republike Hrvatske;
 - 2) za Crnu Goru - uvjetnu osudu i uvjetnu osudu sa zaštitnim nadzorom propisane kaznenim zakonodavstvom Crne Gore.

Članak 3.

- (1) Nadzor ili izvršenje, prema odredbama ovoga Ugovora, preuzet će se ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - 1) ako je osuđena osoba državljanin države izvršenja ili u njoj ima prebivalište;
 - 2) ako je sudska odluka pravomoćna;
 - 3) ako je djelo na kojem se temelji pravomoćna sudska odluka kazneno djelo prema pravu obiju država ugovornica;
 - 4) ako obje države ugovornice pristanu na prijenos nadzora ili izvršenja pri čemu će uzeti u obzir mišljenje osuđene osobe pod uvjetom da nije izbjegavala izvršenje sudske odluke.
- (2) Ukoliko se osuđena osoba u vrijeme podnošenja zamolbe za premještaj nalazi na izdržavanju kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode u državi ugovornici, premještaj te osobe u drugu državu ugovornicu u cilju nastavka izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode će se dozvoliti ako su, pored uvjeta iz stavka (1) ovoga članka, ispunjeni sljedeći uvjeti:

- 1) ako se osuđena osoba s time suglasi;
 - 2) ako osuđena osoba u vrijeme podnošenja zamolbe ima izdržati još najmanje šest mjeseci od izrečene kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode, a što se utvrđuje zbrajanjem kazni zatvora ili drugih mjera koje uključuju oduzimanje slobode ili njihovih ostataka koje treba izvršiti.
- (3) Ako trajanje kaznene sankcije nije određeno, glede ocjene iznosi li to trajanje najmanje šest mjeseci, mjerodavan je trenutak u kojemu se mjera najkasnije mora ukinuti prema pravu države presuđenja.
- (4) Ukoliko osuđena osoba iz stavka (2) ovoga članka ne može dati pravovaljanu suglasnost za premještaj u drugu državu ugovornicu u cilju nastavka izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode, potrebno je pribaviti suglasnost njezinog zakonskog zastupnika prema pravu one države u kojoj osuđena osoba ima prebivalište.

Članak 4.

- (1) Na zahtjev države presuđenja, država izvršenja može pristati na premještaj osuđene osobe bez njezine suglasnosti, ukoliko je protiv te osobe izrečena sigurnosna mjera protjerivanja stranca iz zemlje.
- (2) U slučaju iz stavka (1) ovoga članka država izvršenja neće dati svoju suglasnost za premještaj prije nego što razmotri mišljenje osuđene osobe.
- (3) Država presuđenja dostavit će državi izvršenja:
 - 1) izjavu koja sadrži mišljenje osuđene osobe o predloženom premještaju;
 - 2) ovjereni prijepis ili ovjerenu presliku sudske odluke kojom je izrečena sigurnosna mjera protjerivanja stranca iz zemlje.

Članak 5.

- (1) Nadzor ili izvršenje neće se preuzeti:
 - 1) ako bi nadzor ili izvršenje bili protivni temeljnim načelima pravnog poretka države izvršenja;
 - 2) ako je djelo na kojem se temelji sudska odluka, po mišljenju države izvršenja, političke ili vojne naravi;
 - 3) ako bi nadzor ili izvršenje bili u suprotnosti s obvezama države izvršenja koje proizlaze iz međunarodnih ugovora koji je obvezuju;
 - 4) ako je za izvršenje kaznene sankcije nastupila zastara prema pravu jedne od država ugovornica;
 - 5) ako se protiv osuđene osobe, s obzirom na godine života u vrijeme počinjenja djela ne bi mogao voditi kazneni postupak u državi izvršenja;
 - 6) ako je osuđena osoba u državi izvršenja već pravomoćno osuđena za isto kazneno djelo ili ako je oslobođena od optužbe;
 - 7) ako je osoba pravomoćno osuđena u trećoj državi za isto kazneno djelo, a izrečena kaznena sankcija je potpuno izvršena ili joj je oproštena ili joj je neizvršeni dio oprošten;

- 8) ako je sudska odluka donijeta u odsutnosti osuđene osobe;
 - 9) ako osuđena osoba uživa pravo azila u državi presuđenja;
 - 10) ako je sudskom odlukom izrečena mjera koja uključuje oduzimanje slobode, a koju primjenom domaćeg prava nije moguće izvršiti u državi izvršenja.
- (2) Ako je u državi izvršenja u tijeku kazneni postupak protiv osuđene osobe zbog kaznenog djela za koje se traži preuzimanje nadzora ili izvršenja, onda ta država može privremeno obustaviti kazneni postupak i preuzeti nadzor ili izvršenje.
 - (3) U slučaju iz stavka (2) ovoga članka, država izvršenja ima pravo na ponovni kazneni progon ako osuđena osoba izbjegne nadzor ili izvršenje, a konačno obustavlja kazneni postupak ako je kaznena sankcija potpuno izvršena ili oproštena.

DRUGO POGLAVLJE

Nadzor

Članak 6.

- (1) Države ugovornice, temeljem zamolbe i pod uvjetima propisanim ovim Ugovorom, međusobno će nadzirati, tijekom vremena provjeravanja, osobe kojima je sud u državi ugovornici pravomoćno izrekao uvjetno izrečenu kaznenu sankciju.
- (2) Nadzor se provodi u državi čiji je osuđena osoba državljanin ili u kojoj ima prebivalište.

Članak 7.

- (1) Nadzor se sastoji u izricanju mjera predviđenih prema pravu države izvršenja koje su usmjerene na rehabilitaciju i resocijalizaciju osuđene osobe te u nadzoru nad ponašanjem osuđene osobe kako bi se prema potrebi moglo osigurati opozivanje uvjetno izrečene kaznene sankcije.
- (2) Mjere nadzora određene u državi izvršenja, prema vrsti i trajanju, ne smiju biti strože od mjera nadzora određenih u državi presuđenja.
- (3) Prilikom određivanja mjera nadzora u državi izvršenja, nastojat će se primijeniti mjere koje u najvećoj mogućoj mjeri odgovaraju mjerama nadzora određenim u državi presuđenja.
- (4) Država izvršenja dužna je obavijestiti državu presuđenja o uvjetima i mjerama nadzora određenim osuđenoj osobi kojima će ta osoba biti podvrgnuta tijekom vremena provjeravanja.
- (5) Nadzor se provodi isključivo prema pravu države izvršenja.

Članak 8.

- (1) Za opoziv uvjetno izrečene kaznene sankcije isključivo je nadležna država presuđenja.
- (2) Država izvršenja bez odgode će obavijestiti državu presuđenja o svim okolnostima koje bi mogle dovesti do opoziva uvjetno izrečene kaznene sankcije, a država presuđenja

državu izvršenja o svim okolnostima koje bi mogle utjecati na provedbu nadzora u državi izvršenja.

- (3) Država presuđenja bez odgode će obavijestiti državu izvršenja o opozivu uvjetno izrečene kaznene sankcije.
- (4) Ako država presuđenja opozove uvjetno izrečenu kaznenu sankciju, ona može zamoliti državu izvršenja da preuzme izvršenje kazne zatvora i druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode.

Članak 9.

- (1) Daljnje mjere u vezi provođenja nadzora u državi presuđenja privremeno se obustavljaju s danom pravomoćnosti odluke o preuzimanju nadzora.
- (2) Pravo države presuđenja na izvršenje konačno prestaje ako tijekom vremena provjeravanja nije nastala ni jedna okolnost zbog koje je prema domaćem pravu potrebno opozvati uvjetno izrečenu kaznenu sankciju.

TREĆE POGLAVLJE

Izvršenje

Članak 10.

- (1) Ako je osoba koja je državljanin jedne od država ugovornica ili na njezinom državnom području ima prebivalište, u drugoj državi ugovornici pravomoćno osuđena za kazneno djelo na kaznu zatvora ili joj je izrečena druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode, svaka od država ugovornica može zamoliti da se kazna zatvora ili druga mjera koja uključuje oduzimanje slobode izvrši u onoj državi čiji je osuđena osoba državljanin ili na čijem državnom području ima prebivalište.
- (2) Ovaj Ugovor ne isključuje pravo osuđene osobe, njezinog zakonskog zastupnika, bračnog druga, srodnika u ravnoj liniji, brata ili sestre, na podnošenje zamolbe za prijenos izvršenja sudu koji je donio odluku ili nadležnom tijelu, kako države presuđenja, tako i države čija je osuđena osoba državljanin ili na čijem državnom području ima prebivalište.
- (3) Nadležno tijelo države presuđenja poučit će osuđenu osobu, što je prije moguće, o mogućnosti izdržavanja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode u državi čija je državljanin ili na čijem državnom području ima prebivalište.
- (4) Odredbe ovoga poglavlja na odgovarajući se način primjenjuju na preuzimanje izvršenja mjere prisilnog smještaja neubrojivih osoba.
- (5) Vlastiti državljani koji imaju i državljanstvo druge države ugovornice premjestit će se u drugu državu ugovornicu u svrhu nastavka izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode ako će premještaj pridonijeti njihovoj rehabilitaciji.

Članak 11.

- (1) Ako država ugovornica zaprimi zahtjev druge države ugovornice, na temelju Ugovora između Republike Hrvatske i Crne Gore o izručenju, za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili za izručenje osobe koja je njezin državljanin ili osobe koja na njezinom državnom području ima prebivalište, u svrhu izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode, ona će odmah po određivanju pritvora u postupku izručenja tu osobu poučiti o mogućnosti izdržavanja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode u državi čija je državljanin.
- (2) Ako se osoba iz stavka (1) ovoga članka s tim suglasi te ako su ispunjeni ostali uvjeti predviđeni ovim Ugovorom, država ugovornica koja je zaprimila zahtjev za privremeno pritvaranje u svrhu izručenja ili zahtjev za izručenje, obavijestit će drugu državu ugovornicu da u roku ne duljem od 10 dana može podnijeti zamolbu za preuzimanje izvršenja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode.
- (3) Ako druga država ugovornica ne podnese zamolbu za preuzimanje izvršenja u roku iz stavka (2) ovoga članka, protiv tražene osobe provest će se postupak izručenja.
- (4) Ako druga država ugovornica podnese zamolbu za preuzimanje izvršenja, zamoljena država odlučuje po toj zamolbi u skladu s uvjetima propisanim ovim Ugovorom, a zahtjev za izručenje će se smatrati zahtjevom za privremeno pritvaranje osobe u svrhu osiguranja njezine prisutnosti do pravomoćnog okončanja postupka preuzimanja i izvršenja sudske odluke.

Članak 12.

- (1) Ako se preuzme izvršenje, sud države izvršenja određuje prema domaćem pravu kaznu zatvora ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koju treba izvršiti, pri čemu će:
 - 1) biti vezan za utvrđeno činjenično stanje na kojem se temelji odluka države presuđenja;
 - 2) uzeti u obzir u najvećoj mogućoj mjeri kaznu zatvora ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode izrečenu u državi presuđenja.
- (2) Izvršenjem u drugoj državi ugovornici osuđena osoba ni u kojem slučaju ne smije biti dovedena u teži položaj u odnosu na položaj koji bi imala u državi presuđenja.
- (3) Vrijeme oduzimanja slobode u državi presuđenja uračunat će se u potpunosti u kaznu zatvora ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode koju treba izvršiti u državi izvršenja.

Članak 13.

Izvršenje, uključujući i uvjetni otpust, provodi se isključivo prema pravu države izvršenja.

Članak 14.

- (1) Za odlučivanje o zahtjevu za ponavljanje kaznenog postupka isključivo je nadležna država presuđenja.

- (2) Ako se sudska odluka na kojoj se temelji zamolba za izvršenje naknadno ukine ili izmijeni u državi presuđenja, ta država je dužna o tome odmah obavijestiti državu izvršenja.
- (3) Temeljem nove odluke sud države izvršenja odlučit će o daljnjem izdržavanju kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode prema odredbama ovoga Ugovora.

Članak 15.

- (1) Ako se presuda temelji na više kaznenih djela, preuzimanje izvršenja se može zamoliti samo za dio kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode koja se odnosi na pojedina od tih djela.
- (2) Država presuđenja utvrđuje dio kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode za koji se traži preuzimanje izvršenja.
- (3) Ako država presuđenja ne utvrdi dio kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode za koji se traži preuzimanje izvršenja te isto ne učini ni u roku koji joj odredi država izvršenja, država izvršenja će prema domaćem pravu odrediti dio kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode koji treba izvršiti.

Članak 16.

- (1) Danom pravomoćnosti odluke kojom država ugovornica preuzima izvršenje, privremeno se obustavlja daljnje izvršenje u državi presuđenja.
- (2) Ako se osuđena osoba nalazi na izdržavanju kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode, izvršenje se privremeno obustavlja kada ta osoba bude premještena u državu izvršenja.
- (3) Pravo države presuđenja na izvršenje konačno prestaje kada osuđena osoba izdrži kaznu zatvora ili drugu mjeru koja uključuje oduzimanje slobode u državi izvršenja, ili kada joj je ona konačno oproštena.
- (4) Ako osuđena osoba izbjegne izvršenje u državi izvršenja, država presuđenja ponovno stječe pravo na izvršenje ostatka kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode.

Članak 17.

- (1) Osuđena osoba ne može zbog drugog kaznenog djela počinjenog prije preuzimanja izvršenja, a za koje nije preuzeto izvršenje, bez suglasnosti države presuđenja biti kazneno gonjena, osuđena, podvrgnuta nekom drugom ograničavanju osobne slobode ili izručena trećoj državi.
- (2) Suglasnost iz stavka (1) ovoga članka nije potrebna:
 - 1) ako se osuđena osoba izričito odrekla prava iz stavka (1) ovoga članka;
 - 2) ako osuđena osoba u roku od 45 dana nakon konačnog otpusta s izdržavanja kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode ne napusti državno područje države izvršenja. U taj rok ne uračunava se vrijeme za koje osuđena

- osoba, neovisno od svoje volje, nije mogla napustiti državno područje države izvršenja;
- 3) ako je osuđena osoba napustila državno područje države izvršenja, a zatim se na to državno područje ponovo dobrovoljno vratila.
- (3) Na suglasnost iz stavka (1) ovoga članka na odgovarajući način se primjenjuju odredbe Ugovora između Republike Hrvatske i Crne Gore o izručenju koje uređuju načelo specijalnosti.
- (4) Ako je osoba dala svoju suglasnost u smislu članka 3. stavka (2) točke 1) ovoga Ugovora smatra se da se time odrekla prava iz stavka (1) ovoga članka.

ČETVRTO POGLAVLJE

Odredbe o postupku

Članak 18.

- (1) Nadležna tijela država ugovornica u primjeni ovoga Ugovora komuniciraju pisanim putem i to putem ministarstava nadležnih za poslove pravosuđa.
- (2) Diplomatski put komunikacije ovime nije isključen, ako za to postoje opravdani razlozi.
- (3) U hitnim slučajevima, zamolbe i obavijesti prema ovom Ugovoru mogu se dostavljati putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije (INTERPOL).

Članak 19.

- (1) Zamolbe i dokumentacija koja se prilaže uz zamolbu prema odredbama ovoga Ugovora, dostavljaju se na jeziku države ugovornice koja podnosi zamolbu.
- (2) Legalizacija isprava iz stavka (1) ovoga članka nije potrebna.

Članak 20.

- (1) Država presuđenja prilikom podnošenja zamolbe ili na zahtjev države izvršenja dostavlja sljedeću dokumentaciju:
- 1) ovjereni prijepis ili ovjerenu presliku sudske odluke s potvrdom pravomoćnosti, a prema potrebi i izvršnosti;
 - 2) prijepis zakonskih odredbi na kojima se temelji sudska odluka, odredbi o zastari, amnestiji i pomilovanju;
 - 3) podatke o osuđenoj osobi, o njezinom državljanstvu i prebivalištu;
 - 4) potvrdu o vremenu provedenom na izdržavanju kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode koje treba uračunati;
 - 5) zapisnik o izjavi osuđene osobe iz kojega se vidi njezina suglasnost za premještaj u drugu državu ugovornicu, ako se ona nalazi na izdržavanju kaznene zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode, odnosno izjavu iz članka 4. stavka (3) točke 1) ovoga Ugovora;
 - 6) ostale dokumente i podatke koji mogu biti značajni za odlučivanje o zamolbi.

- (2) Država izvršenja prilikom podnošenja zamolbe ili na zahtjev države presuđenja dostavlja sljedeću dokumentaciju:
 - 1) podatke o osuđenoj osobi, njezinom državljanstvu i prebivalištu;
 - 2) prijepis zakonskih odredbi koje treba primijeniti, odredbi o zastari, amnestiji, pomilovanju i uvjetnom otpustu;
 - 3) ostale dokumente i podatke koji mogu biti značajni za odlučivanje o zamolbi.

Članak 21.

- (1) Ako su podaci i dokumentacija koje je dostavila država ugovornica koja podnosi zamolbu nedostatni za donošenje odluke druge države ugovornice na temelju ovoga Ugovora, ta država može zatražiti dopunske podatke i dokumentaciju te odrediti primjereni rok za njihovu dostavu, koji ne može biti dulji od 30 dana.
- (2) Rok iz stavka (1) ovoga članka može se na obrazloženi zahtjev produljiti.
- (3) Ako se zahtjevu za dopunom dokumentacije u određenom roku ne udovolji, odluka o zamolbi za prijenos izvršenja donijet će se temeljem postojećih podataka i dokumentacije.

Članak 22.

Mjesto, vrijeme i način predaje u svrhu premještaja utvrđuju se dogovorom nadležnih tijela država ugovornica.

Članak 23.

- (1) Troškove nastale u vezi s premještajem osuđene osobe snosi država izvršenja, osim troškova nastalih na državnom području države presuđenja.
- (2) Država koja zahtijeva da se prijevoz osuđene osobe radi premještaja izvrši zrakoplovom snosi troškove koji nastanu u vezi s takvim premještajem.

Članak 24.

- (1) Tranzit osobe koja se premješta iz treće države u jednu od država ugovornica preko državnog područja druge države ugovornice bit će odobren, ako ovim Ugovorom nije drugačije određeno, pod istim uvjetima kao i premještaj.
- (2) Zahtjevu za tranzit preko državnog područja države ugovornice treba priložiti pravomoćnu odluku kojom je preuzeto izvršenje strane sudske odluke, prijepis primijenjenih zakonskih odredbi te osobne podatke o osuđenoj osobi i njezinom državljanstvu, a podnosi se najkasnije 10 dana prije dogovorenog datuma tranzita.
- (3) Država ugovornica od koje se traži odobrenje tranzita može odbiti zahtjev za tranzit preko svog državnog područja ako se radi o osobi protiv koje se u toj državi vodi kazneni postupak ili je protiv nje izrečena osuđujuća presuda koja nije izvršena ili ako bi po mišljenju te države tranzit mogao štetiti njezinim interesima.

- (4) Država ugovornica od koje se traži odobrenje tranzita će odbiti molbu za tranzit vlastitog državljanina preko svog državnog područja, osim ako se ta osoba premješta zbog kaznenog djela za koje ta država ugovornica, na temelju domaćeg prava, može izručiti vlastitog državljanina u drugu državu ugovornicu.
- (5) U tijeku tranzita zamoljena država će osuđenu osobu zadržati u pritvoru onoliko vremena koliko je potrebno da se izvrši tranzit preko njezinog državnog područja.
- (6) Zahtjev za tranzit nije potreban ako se prijevoz obavlja zračnim putem preko državnog područja države ugovornice bez predviđenog slijetanja.

Članak 25.

Svaka država ugovornica može osuđenoj osobi dati amnestiju ili pomilovanje u skladu s domaćim pravom, o čemu je dužna bez odgode obavijestiti drugu državu ugovornicu.

Članak 26.

- (1) Država izvršenja obavijestit će državu presuđenja:
 - 1) o pravomoćnosti odluke o preuzimanju nadzora odnosno izvršenja;
 - 2) kad osuđena osoba stupi na izdržavanje kazne zatvora ili druge mjere koja uključuje oduzimanje slobode;
 - 3) kad se kaznena sankcija izvrši;
 - 4) kad osuđena osoba izbjegne izvršenje;
 - 5) kad država presuđenja zatraži posebni izvještaj.
- (2) U slučaju potpunog ili djelomičnog odbijanja zamolbe za preuzimanje nadzora ili izvršenja, država ugovornica dužna je o tome bez odgode obavijestiti drugu državu ugovornicu i navesti razloge odbijanja.

Članak 27.

Ovaj Ugovor primjenjivat će se i na sudske odluke donesene prije njegovog stupanja na snagu.

PETO POGLAVLJE **Završne odredbe**

Članak 28.

Sve sporove o tumačenju ili primjeni ovoga Ugovora države ugovornice rješavat će diplomatskim putem.

Članak 29.

- (1) Ovaj Ugovor stupa na snagu datumom primitka posljednje od nota kojima se države ugovornice međusobno obavještavaju o provedenom postupku potvrđivanja u skladu s domaćim pravom.
- (2) Ovaj Ugovor sklapa se na neodređeno vrijeme. Svaka država ugovornica može otkazati Ugovor pisano, diplomatskim putem i u tom slučaju ovaj Ugovor prestaje nakon isteka šest mjeseci od datuma primitka obavještenja o otkazu.
- (3) Ovaj Ugovor privremeno će se primjenjivati od datuma potpisivanja.

Sastavljeno u Zagrebu, dana 9. rujna 2011. u dva izvornika, svaki na hrvatskom i crnogorskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Dražen Bošnjaković, v.r

ministar pravosuđa

ZA CRNU GORU

Duško Marković, v.r.

ministar pravosuđa

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove pravosuđa.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. nije na snazi, već se privremeno primjenjuje od dana potpisivanja, te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:

Zagreb,

Predsjednik Hrvatskoga sabora

Boris Šprem, v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Zakona propisano je da se potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima, potpisan u Zagrebu, dana 9. rujna 2011. godine, u izvorniku na hrvatskom i crnogorskom jeziku.

Članak 2. Zakona sadrži tekst Ugovora između Republike Hrvatske i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Zakona utvrđuje se središnje tijelo državne uprave u čijem je djelokrugu provedba Zakona.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja na snagu Zakona, Ugovor između Republike Hrvatske i Crne Gore o međusobnom izvršavanju sudskih odluka u kaznenim stvarima nije na snazi, već se privremeno primjenjuje od dana potpisivanja te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti naknadno u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređuje se stupanje Zakona na snagu.